

مقایسه اثربخشی درمان شناختی - رفتاری مدل ماتریکس با و بدون هیپنوتیزم بر وسوسه مصرف بیماران وابسته به متامفتامین

مهدی پوراصغر^۱، مصطفی رئیسی^۲، میثم کرد^۳

^۱ روانپزشک، هیات علمی و دانشیار دانشگاه علوم پزشکی مازندران (نویسنده مسئول)

^۲ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

^۳ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

چکیده

این پژوهش با هدف مقایسه اثربخشی درمان شناختی - رفتاری مدل ماتریکس با و بدون هیپنوتیزم بر ولع مصرف بیماران وابسته به متامفتامین انجام شده است. این تحقیق از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون است. در این پژوهش ۲۶ مرد وابسته به متامفتامین که به صورت غیر تصادفی از بین مراجعین در دسترس انتخاب شدند، به شکل تصادفی در دو گروه آزمایشی ۱۳ نفر قرار داده شدند. این افراد که حداقل ۱۸ ماه از سوءمصرفشان به این ماده می‌گذشت به مدت دو هفته تحت درمان بستری با داروهای روان‌پزشکی قرار گرفتند و پس از آن با معیارهای ورود به پژوهش تحت روان‌درمانی قرار گرفتند. در گروه آزمایشی ۱ درمان‌جویان به مدت ۲۴ جلسه تحت روان‌درمانی به شیوه شناختی - رفتاری مدل ماتریکس قرار گرفتند و گروه آزمایشی ۲ طی ۲۴ جلسه تحت روان‌درمانی ماتریکس هیپنوتیزمی قرار گرفتند. در هر دو گروه بیماران با پرسشنامه سنجش ولع مصرف مواد (DDQ) یک هفته قبل از شروع روان‌درمانی و همچنین بلافاصله بعد از پایان جلسات مورد ارزیابی قرار گرفتند. داده‌ها به کمک روش آماری کوواریانس، کای دو و آزمون U مان - ویتنی برای هر دو گروه مستقل تحلیل شدند. یافته‌ها نشان داد که درمان مدل ماتریکس به طور معناداری در کاهش وسوسه مصرف بیماران وابسته به متامفتامین تحت درمان موثر است همچنین درمان ماتریکس هیپنوتیزمی نیز به طور معناداری در کاهش وسوسه مصرف بیماران وابسته به متامفتامین تحت درمان موثر است و تفاوت متغیر وسوسه مصرف و مولفه‌های آن بین دو گروه معنادار می‌باشد؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که درمان شناختی - رفتاری مدل ماتریکس در کنترل ولع مصرف بیماران همزمان با افزوده شدن درمان هیپنوتیزمی افزایش می‌یابد.

واژه‌های کلیدی: ماتریکس، ولع مصرف، متامفتامین، هیپنوتیزم